

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

แผ่นดินสงบเรียบร้อยฟังเสียงธรรม

เทศน์ทุกวันนี้ไม่มีเว้น อยู่ที่อุดรก็เหมือนกัน ไปกรุงเทพฯที่สวนแสงธรรมก็เหมือนกัน เทศน์สวนแสงธรรมเพิ่มเที่ยวค่ำ ตอนค่ำเทศน์เป็นประจำ เทศน์ภาคค่ำแหละเป็นสารประโยชน์มากที่สุด คือคนหลังไหลไปก็ตั้งใจไปฟังเทศน์ แน่นหมด บนกุฏิแน่น แล้วถนนหน้าวัดแน่น แน่นไปหมดเลย เราก็ตั้งใจเทศน์สงเคราะห์ ตั้งแต่ ๓๐ นาทีขึ้นไปถึงสี่สิบห้าสิบนาทีทุกคืน เทศน์ให้ฟังทุกคืนๆ คนแน่น เราก็ตั้งใจเทศน์สงเคราะห์ ส่วนตอนเช้าไม่ว่าศาลาวัดป่าบ้านตาด ไม่ว่าศาลาสวนแสงธรรม ตอนเช้าไม่ค่อยแน่นอน เทศน์สะปะสะปะ บริษัทบริวารมันหากมีทำให้สะปะสะปะการเทศน์นะ

อย่างเมื่อวานนี้เราก็ไม่เคยเป็นไม่เคยมี ก็ได้แสดงแล้วเมื่อวานนี้ พอขึ้นธรรมาสน์ปั๊บยังไม่ถึงไหนเลย พอขึ้นธรรมาสน์ปั๊บไม่ทราบมันมาจากไหนพวกเปรตนี่นะ ปูบปั๊บมาก็ถ่ายภาพเราเลย พอถ่ายภาพ ธรรมะก็ขึ้นเลยไปเลย ใครเลยไม่ทราบว่าเทศน์เมื่อไรเมื่อวานนี้ ผู้ว่าชัยพรยังว่าท่านเทศน์แล้วหรือ นี่เห็นไหมล่ะเราก็ไม่เคยเป็น เทศน์ทั่วประเทศไทยก็ไม่เคยเป็น มาเป็นเมื่อวาน ชายหน้า เป็นที่เมืองอุดรเราเสียด้วย เมืองหลวงตาบัวเสียด้วย

พอนั่งปั๊บถ่ายภาพปุ๊บออกมา เพราะเราเคยเช็ดกับมัน ถ้าพูดภาษาโลกเจ็บแสบกับมันมาหลายครั้งแล้ว ถ่ายภาพเวลากำลังเทศน์ เฉพาะที่กรมประชาสัมพันธ์คนฟังไม่ใช่บ่อยๆ เรากำลังเทศน์ อยู่ในท่ามกลางเทศน์เสียด้วย กำลังเทศน์เสียด้วย ก็ก๊ากๆ เข้าไปเราก็ไม่สนใจ เราหันไปเทศน์ เข้ามาถ่ายพาบเดียวเหมือนฟ้าดินถล่มเลยนะ มันจะเป็นกลองใหญ่กลองอะไรก็ไม่ทราบ จนหยุดก็เลยเราก็ดี มองดูยืนจั่งก้าอยู่ เราก็ไม่พูดอะไรว่าจะลงธรรมาสน์หรือก็สงสารคน ทางนี้มาทำลาย ที่กรมประชาสัมพันธ์ กรมเก่านะที่ราชดำเนิน เวลานี้เขาไปสร้างกรมใหม่ที่ไหนไม่รู้ (ที่ซอยอารีเจ้าคะ) เราเทศน์นี้เขาไปถ่ายภาพ กำลังเทศน์แรงๆ ถ่ายภาพจนกระเทือนเลย อย่างนี้ละ มีหลายแห่งนะ แต่รายนี้แรงที่สุด จนกระเทือนใจไม่ลืม

เมื่อวานนี้พอขึ้นบนธรรมาสน์ปั๊บ พาบมาเลย ทางนี้ก็เปรี้ยวไปเลยเชียว เลยไม่ทราบว่า ถ้าเป็นมวยก็ไม่ได้ยกครู ถ้าเป็นเทศน์ก็ไม่มันโม เปรี้ยวกันเลย ชัดเรื่อยเลยเมื่อวาน นี้ละเป็นเหตุ ใส่เปรี้ยวๆ เลยตลอดจนกระทั่งจบการพูด จนผู้ว่าชัยพรถามเทศน์เมื่อไร งบไปหมด ก็มาทำให้เห็นอย่างนี้ เราก็ไม่เคยทำทั่วประเทศไทย เราเทศน์มากขนาดไหนก็ไม่เคยทำ เวลามามาเป็นก็มาเป็นที่เมืองอุดร ชายหน้าตัวเอง หลวงตาบัว

เป็นชาวเมืองอุดร แล้วลูกหลานเมืองอุดรมาทำเรา มาขายหน้าเมืองอุดร ไม่เป็นท่าเลย
นั่นละเทศน์แบบนั้นเมื่อวาน เคยคิดเมื่อไร แล้วแต่เหตุการณ์

เราบอกแล้วว่า จิตดวงนี้พูดซัดๆ เลยไม่มีอะไรจะมาเป็นแบบเป็นฉบับได้เลย
เอาโลกมาเป็นแบบเป็นฉบับไม่ได้ ธรรมเป็นธรรมชาติของตัวเอง อย่างที่เขาถ่ายภาพ
เมื่อวานก็บีบๆ ใส่กันเปรี้ยว ไปละนะเทศน์แล้วนะนั่น เร่งใหญ่เลย เมื่อวานใส่เปรี้ยวๆ
เรื่อยเลยจนกระทั่งจบ ออกจากถ่ายภาพนี้แล้วก็ไปเรื่องอื่นละที่นี้ มันก็เด็ดเหมือนกัน
ไปเรื่อยๆ เลยจนกระทั่งจบเมื่อวาน กลับมายังคิดอยู่นะเรา เอ้ มันอะไร มนุษย์ทำไม
มันถึงหยาบเอาหนักหนา เอาธรรมจับมันถึงได้รู้ มนุษย์หยาบหรือไม่หยาบ เขา
เหมือนเรา เราเหมือนเขา ไม่ทราบจะทำหน้าที่ใครสมใคร นี่ธรรมเหนือโลกเอามาดู มันก็
ได้พูดกันละซิ มันเหมือนกองมูตรกองคุณจะว่าอะไร มันเหมือนมนุษย์เมื่อไร

ชี้โลก ชี้โกรธ ชี้หลง ชี้เต็มตัวเต็มหัวใจๆ ใหญ่เท่าไรชี้อันนี้ยิ่งหนา เดียวนี้มัน
ใหญ่ด้วยกิเลสตัณหาไม่ได้ใหญ่ด้วยธรรม ถ้าใหญ่ด้วยธรรม ไม่มีโลกใดเมืองใดจะสงบ
ยิ่งกว่าประเทศไทยเรา เพราะประเทศไทยเราเป็นเมืองพุทธ ถือตามเยี่ยงอย่างของ
ศาสดาองค์เอก เป็นลูกศิษย์มีครู เมื่อลูกศิษย์มีครูแล้วก็มิระเบียบเรียบร้อยตามกฎตาม
เกณฑ์ของฆราวาสประชาชนและพระ เป็นอย่างนั้นนะ ก็สวยงามไปตามลัดตามส่วน อัน
นี้ไม่ว่าพระไม่ว่าฆราวาสเป็นแบบเดียวกันเลย เป็นมูตรเป็นคุณ เป็นส่วมเป็นถ่าน ไป
ตามๆ กันหมดเลย ธรรมจับก็รู้หมดละชีจะว่าอะไร

คำพูดเหล่านี้เราเคยพูดเมื่อไร มันไม่เคยรู้ บทเวลามันรู้ขึ้นมาแล้วมัน
นอกเหนือสมมุติไปเสียทั้งหมดเลย ครอบโลกธาตุเลย นอกจากจะนำมาพูดหรือไม่
นำมาเท่านั้น ไม่นึกไม่หวังไม่กตไม่ตัน มีเหมือนไม่มี แต่เหตุการณ์เข้ามากระทบ
เท่านั้นมันจะผางทันทีเลย ออกเลยเทียว อย่างเมื่อวานนี้ ก็อย่างนั้นแหละ ขึ้นไปอยู่บน
ธรรมาสันก็ธรรมดา พอเขาอาราธนาไม่ต้องบอกว่า พุรุมา จ โลก ละ พาบขึ้นมา
เท่านั้นทางนี้ก็ผางเลย

จึงได้เห็นความหยาบของ... คือความเคยชินจนไม่รู้จักกาลเทศะอะไร สถานที่
เช่นไรๆ ทำไมจึงมาแสดงตัวอย่างนั้น ทั้งๆ ที่คนกำลังสงบเสียบอยู่หมดเรียบร้อย ก็มี
ละครเปรตอันเดียวกันนั้นละมันมาแสดงเมื่อวานนี้ ธรรมะก็ปราบกันกับเปรตว่างั้นเออะ
เปรี้ยวเลยเมื่อวานนี้ เลยไม่ทราบว่าได้เทศน์หรือไม่เทศน์ จนผู้ว่าก็ไม่ทราบว่ามัน
เทศน์หรือยัง เห็นแต่เปรี้ยวๆ เลย นี่เราก็กี่ไม่เคยทำทั่วประเทศไทย เหตุใดจึงมาเป็น
ที่เมืองอุดรเรา นี่ละเหตุการณ์ที่มันเป็นยังงั้นมันจะออกทันที เรื่องอรรถเรื่องธรรมไม่ต้อง
บอก ไม่ใช่คุณนะ ไปไหนมันครอบโลกธาตุจําอยู่ที่นี่ นั่งนอนอยู่ ยืนเดินอะไรก็ตามจําอยู่
ตลอดเวลา ท่านว่านิพพานเที่ยง ธรรมธาตุนั้นละที่ว่าเลิศเลอสุดยอด คือจิตที่บริสุทธิ์

ล้วนๆ แล้วเป็นธรรมชาติ มาเห็นในปัจจุบันนี้ มาพูดในปัจจุบันนี้ พระพุทธเจ้านิพพาน ไปแล้วก็ตาม ไปไหนก็ตาม ธรรมเป็นอันเดียวกัน จิตกับธรรมเป็นสตา ร้อนๆ ตลอดเวลา ใครจำขึ้นมาเหมือนกันหมดเลย สตา ร้อนๆ เหมือนกันหมด ก็มีแต่เราแหละ ถ้าพูดภาษาโลกเรียกว่าทนมไม่ไหว เอาเสียบ้าง เป็นครั้งเป็นคราวๆ ตั้งแต่ประชาชนกระทั่งถึงรัฐบาล

เพราะเหล่านี้ธรรมเหนือหมด นอกจากจะนำมาพูดหรือไม่พูดเท่านั้นเอง เวลาพูดก็อย่างนั้นละ ถ้าลงได้ออกแล้วมันไม่ได้สนใจกับใคร โลกธาตุสามโลกธาตุธรรมเหนือหมดแล้วครอบหมด ออกได้เต็มเม็ดเต็มหน่วยเลย เรื่องธรรมเป็นอย่างนั้น เราตัวเท่าหนู ร่างกายก็ตัวเท่าหนู แต่ธรรมไม่ใช่หนูละซิ เวลาออกมาที่อาศัยร่างกายนี้ แสดงกิริยาออกมาเป็นเครื่องมือของธรรม พอเผ็ดเผ็ด พอร้อนร้อน โลกทั้งหลายก็มาขี้ขยำ โห วันนี้ท่านดูท่านด่าอย่างนั้นอย่างนี้ ตัวเป็นบุตรเป็นคุณขนาดไหน เอาน้ำสาดลงมันยังว่าท่านเทศน์ดี มันสกปรกเลยขึ้นไปแล้วมัน น้ำสาดลงมันว่าท่านเทศน์ดี เป็นอย่างนั้นนะ ก็ไปขี้ขยำทั้งวันนั้นแหละ

อันนี้ไม่ พอพูดจบลงแล้วหายเงียบเลย ไม่ว่าจะหนักว่าเบาเป็นแบบเดียวกันหมด การเทศน์ไม่มีวิตกวิจารณ์ว่าหนักไปเบาไป เพราะลงตามจังหวะที่เหมาะสมๆ ตลอดในปัจจุบันจนกระทั่งจบการพูดการเทศน์ จบแล้วหายเงียบไปเลย ไม่ว่าจะหนักว่าเบาเสมอกันหมด ถ้ามีคิดว่าหนักว่าเบาเทศน์ไม่ได้นะ อย่าเทศน์ ถ้าติดเขาติดเราอย่าเทศน์ ติดแน่ๆ ถ้าไม่มีอะไรติดเลยแล้วพุ่งเลย นั้น เข้าใจหรือ ไม่ติดเราเสียอย่างเดียวไม่ติดเขาไม่ติดทั่วแดนโลกธาตุ ธรรมเหนือหมดแล้วออกได้เต็มเม็ดเต็มส่วนตามเหตุการณ์ที่ควร จะหนักเบาเล็กน้อย ออกได้เลย นี่เอามาพูดให้ท่านทั้งหลายฟัง

แต่ก่อนเราก็ไม่เคยพูด มันไม่เคยรู้เคยเห็น ก็เพราะการปฏิบัตินี้ละ ตะเกียกตะกายจนถึงขั้นจะสลบไสลก็มี แต่ไม่เคยสลบก็บอกไม่สลบ ประกอบความเพียร แต่ว่าเฉียดตลอดการประกอบความเพียร เพราะเอาจริง ๆ นิสัยอันนี้มันนิสัยผาดโผน อยู่กับพ่อแม่ครูจารย์ท่านก็ต้องร้องอยู่เสมอจริงเรา ทำไมจึงเป็นอย่างนั้น คือนิสัยผาดโผน เอาจริงเอาจังทุกอย่าง ท่านต้องคอยร้อง เช่นอย่างนั่งตลอดรุ่ง ฟาดนี้ตลอดรุ่ง ๆ เวลานั่งตลอดรุ่งเมื่อไรมันขึ้นภายในใจนี้มันจ้ำ ๆ อัจฉริยะ ๆ ไม่มีพลาด นั่งตั้งเก้า คืบสิบคืบ แต่เว้นคืบหนึ่งสองคืบบ้างแล้วนั่งทีหนึ่ง ๆ เล่าธรรมะให้ท่านฟัง

เวลาขึ้นไปธรรมดาลูกศิษย์ลูกหาขึ้นไปหาครูหาอาจารย์ เป็นเหมือนผ้าพับไว้ เรียบไปเหมือนกันหมด เราเหมือนเขา เขาเหมือนเรา ท่านเหมือนเรา เราเหมือนท่าน พระขึ้นไปหาท่าน แต่เวลาได้เป็นขึ้นภายในจิตแล้วมันเป็นแชมเปียนนะ นี่ละพลังของจิตพลังของธรรมถ้าได้ขึ้นภายในใจแล้ว พอ นั่งตลอดรุ่งแล้วได้ความอัจฉริยะมาในคืบ

วันนั้นเต็มที่แล้ว พอได้โอกาสขึ้นไปหาท่านก็ใส่กันเปรี้ยวเลยไม่ใช่ธรรมดา คือมันรู้มันเห็นจริง ๆ มันมีกำลังของจิตที่จะต้องพูดออกมาตามความรู้ความเห็นของตน ท่านก็ไม่เคยเห็นเราเป็นอย่างนั้น ไม่เคยได้ยินอย่างนั้น พอทางนี้ขึ้นเปรี้ยว ๆ ท่านคงนึกในใจละว่าไอ้บ้าตัวนี้มันรู้แล้วที่นี้ คงว่างั้นละ ไอ้บ้าตัวนี้มันรู้แล้ว เพราะท่านทราบตามความจริงที่เราแสดงออกนี้ ท่านก็ชม

พอจบลงแล้ว เออ ต้องอย่างนั้น เอาละที่นี้ได้หลักแล้ว ท่านว่านี่ ท่านยุหมา ได้หลักแล้ว เอาเลยที่นี้ อັตภาพร่างกายนี้มันไม่ได้ตายถึงห้าหกละ ตายหนึ่งเดียวเท่านั้น เอาเลยที่นี้ได้หลักแล้ว เพียงท่านยุเท่านั้นหมาตัวนี้ทั้งจะกัดจะเห่า วิ่งออกไปตามทาง หรือออกไปตามทาง เห็นไปไม่สุดไปไม่แห่งรุ่งมานึกว่าข้าศึก มีแต่จะกัดจะเห่าเรื่อย มันได้กำลังใจ วันแรกท่านชมเชยเต็มที่เพราะเราไม่เคยเป็น เราแสดงเต็มเหนี่ยวเหมือนแซมเปียนขึ้นบนเวทีเลย นี่เห็นไหมเวลามันรู้มันถอยเมื่อไร อยากเล่าถวายท่าน เมื่อขัดข้องอะไรท่านจะได้ชี้แจงแสดงบอกเรา พอจบหลักวิชาแซมเปียนแล้วก็นั่งหมอบฟัง

ท่านก็ขึ้นเลย เอาละที่นี้ ท่านก็เปรี้ยว ๆ พอใจ คืนแรกท่านชมเชยเต็มที่ เว้นสองคืนสามคืนเอาอีก ๆ ไปท่านก็ชมเชยลดลง ๆ ทางนี้ยังไม่รู้เรื่องเลยนะ ที่เป็นทุกคืน ๆ มันอัศจรรย์เหมือนกัน เล่าถวายท่านตามความรู้ความเห็นความเป็น แล้วท่านนิ่ง ๆ นะ เรายังไม่รู้เลยว่าเหยี่ยวใหญ่กำลังจะโฉบคอมันขาดแล้ว คืนสุดท้ายนั้นละคืนจะได้หยุด พอขึ้นไปกราบพับ ๆ ท่านก็ว่า นายสารถึฝึกม้า นั้นเห็นไหมท่านรั้งนั้นนั่น ถ้าม้าตัวใดที่ ผาดโผนโจนทะยานมาก เขาจะฝึกทรมานอย่างหนัก ว่าอย่างนี้นะ ไม่ควรกินหญ้าไม่ให้กิน ไม่ควรกินน้ำไม่ให้กิน แต่การฝึกฝึกอย่างหนักเลย เอาจนกระทั่งม้าค่อยลดพยศลง ๆ การฝึกเขาก็ลดลง ๆ จนกระทั่งม้าใช้การใช้งานได้แล้ว ไม่พยศอย่างนั้นแล้ว เขาก็ปฏิบัติต่อม้าตามธรรมดา

ท่านพูดแล้วท่านหยุด เรายังเสียดายไม่ลืมนะ ยังเอามาพูดอยู่ทุกวันนี้ อยากให้ท่านย้อนกลับมาอีก ศอกกลับว่างั้นเถอะนะ ท่านพูดถึงเรื่องม้า แล้วไอ้หมาตัวนี้มันฝึกแบบไหน อยากให้ท่านว่าอย่างนั้น มันถึงไม่รู้จักประมาณ ความหมายว่างั้น พอท่านว่าอย่างนั้นแล้วตั้งแต่วันนั้นมาเราไม่เคยนั่งตลอดรุ่งนะ ถ้าลงลงอย่างนั้น เพราะท่านรู้จักนิสัยว่าเอาจริงเอาจัง ผาดโผนโจนทะยาน ท่านจึงต้องรั้งไว้ นี่เรียกว่ารั้งเอาไว้ ยกม้ามาเปรียบเทียบ จิตของเราเวลามันตีตมันดินผาดโผนโจนทะยาน เอามันอย่างหนัก ความหมายก็ว่างั้น ที่นี้เวลามันลดลง ๆ ได้หลักได้เกณฑ์มาเป็นลำดับแล้วก็ค่อยฝึกไปลดความฝึกแบบนั้นไปเรื่อย ๆ ที่หนักนั้นก็เบาลง ๆ ตามผลของงานที่ทำแล้วได้ประโยชน์แค่ไหน

ความหมายท่านว่าอย่างนั้น ที่ว่าเขาปฏิบัติต่อม้า เมื่อม้าหายพยศแล้วเขาก็ปฏิบัติธรรมดา ทีนี้จิตเมื่อหายพยศอย่างนั้นแล้ว ก็ปฏิบัติจิตตภาวนาหรือความเพียรธรรมดา ความหมายว่างั้น ท่านไม่ได้แยกไปนักแต่เรามาแยกเอง ยังมาเสียตายตอนที่ท่านว่าม้า แล้วไอ้หมาตัวนี้มันฝึกยังไง มันไม่รู้จักประมาณ ความหมายว่างั้น นี่ลงสำหรับพ่อแม่ครูจารย์กับเรานี้มักจะได้รั้งเอาไว้ ถ้าว่าติดสมาธินี้ท่านก็ขนาบเอา ลากลง เชียง ติดสมาธิเหมือนหมูขึ้นเชียง ฟาดก้นลง นี่ก็ต่อยกับท่านหนักนะ มันติดสมาธิ ท่านเอาอย่างหนัก

จนกระทั่งออกจากท่านไปแล้วนี้ ทั้งๆ ที่เราก็มัวมีมะทิฐิมานะ แต่มันผาดโผนเวลาชดกับท่าน เป็นอย่างนั้นนะ มันเอาจริงเอาจัง จึงว่านิสัยผาดโผน คือหาความจริงไม่ใช่มีทิฐิมานะที่จะต่อล้อต่อเถียงเพื่อแพ้วเพื่อชนะ อย่างนั้นไม่มี หาความจริง ถ้าไม่ลงตรงไหน เราก็มียุทธหนึ่งของเราที่เราแน่ใจของเราอยู่ว่าถูก ก็เอาอันนี้ออกชดกับท่าน ท่านตีเอาหมอบ แล้วขึ้นช่องนี้อีก ชดกันอยู่นั้นเปรี้ยวๆ จนพระทั้งวัดมาเต็มอยู่ใต้ถุนศาลา ช้างๆ เต็มหมดเลย เฉพาะท่านกับเราสองต่อสองชดกันเท่านั้น นี่เป็นมาตั้งแต่อยู่กับพ่อแม่ครูจารย์มัน นิสัยต่อสู้กับครู

จนกระทั่งลงมาแล้วนี้ เอ้อ วันนี้มันยังงัยกันเรา เอาไปพิจารณาเจ้าของ พอลงจากท่านแล้ว เรามาตั้งหน้าตั้งตามาจะถวายตัวเป็นลูกศิษย์ของท่าน หมอบทุกสิ่งทุกอย่างถวายบูชาท่านทุกอย่างหมด แล้ววันนี้ทำไมมาเป็นนักมวยแชมป์เปี้ยนไปต่อสู้ท่านได้ยังงัยว่าให้เจ้าของ วันนี้รู้สึกมันผาดโผนมาก มันไม่ใช่ลูกศิษย์กับครู มันเป็นคู่มวยแชมป์เปี้ยนต่อยกันนี่นะ ว่าให้เจ้าของดูเจ้าของเช่นเจ้าของเฉยๆ นี่ละ นี่มันยังงัยถึงได้เป็นขนาดนี้ทางนี้ก็ขึ้นรับกัน ก็มาหาครูก็ต้องให้ครูฝึกซ้อม ตรงไหนไม่ดีให้ท่านชดลงไปซี จะว่าผิดว่าพลาดไปที่ไหน มันรับกันนะธรรมดา

ทีนี้ออกจากสมาธิที่ท่านลากลงเชียง ต่อสู้กันทางสมาธิ ออกทางด้านปัญญา ท่านรั้งเอาไว้ทั้งนั้น ออกทางด้านปัญญาไม่นานนะ เพราะสมาธิเต็มภูมิมาได้ ๕ ปีแล้ว ท่านถามเรื่อย เป็นยังงัยท่านมหา จิตเป็นยังงัย สบายดีอยู่ สบายดี ท่านก็นิ่งไปๆ บทเวลาท่านจะเอา เป็นยังงัยท่านมหาสบายดีหรือ สบายดีอยู่ ท่านจะนอนตายอยู่ ขึ้นเลยทันที นอนตายอยู่ในสมาธิ เปรี้ยวๆ นั่นละสู้กับท่านพักหนึ่ง ทีนี้ยอมรับท่านแล้วนะยอมรับจะออกทางด้านปัญญา มันไม่ได้ทางด้านปัญญาเพราะสมาธิมันสบายมาก เพราะฉะนั้นคนถึงติดสมาธิ ถ้าลงได้เข้าสมาธิไม่มีอะไรมายุ่งมากวนเลย ความคิดยับเยิบมันกวนใจ แน่วอยู่นั้นเป็นที่สบาย นั่งอยู่ที่ไหนเป็นหัวตอไปเลย

บทเวลาจะลากออกจากสมาธินี้ ออกทางด้านปัญญามันขี้เกียจ อยู่นี่สบาย ทีนี้พอท่านขนาบหนักแล้วออกทางด้านปัญญา เวลามันออกก็มันพร้อมแล้วสมาธินี้ พอ

ออกทางด้านปัญญามันก็พุ่งๆ เลย เอ๊ะๆ ชอบกลๆ สุดท้ายก็ โอ๊ย อยู่ในสมาธินี้มันอะไรพูดไม่ถูก มันนอนตายเฉยๆ ว่าเจ้าของนะ สมาธิไม่ได้แก๊กิเลส นั่นเอาละนะที่นี้ปัญญาต่างหากแก๊กิเลส สมาธิมันนอนตายเฉยๆ เห็นโทษสมาธินะนี้ เห็นคุณค่าของปัญญา ที่นี้พอถึงขั้นปัญญาเอาละนะที่นี้ ชัดจนกระทั่งไม่นอนทั้งวันทั้งคืน มันหมุนของมันเป็นธรรมชาติเลยเวลาออกทางด้านปัญญา ก็ทำนโล่ออกไปหาปัญญา ที่นี้เวลาออกปัญญามันก็ชัดใหญ่ นี่ท่านก็รู้เข้ามา

พอออกได้ไม่กี่วันละ มันเป็นปัญญาโดยรวดเร็วนี้ แต่ก่อนเราไม่ใช่เฉยๆ พอออกทางด้านปัญญามันก็พุ่งๆ ที่นี้กลับมาหาท่าน ที่นี้พ่อแม่ครูจารย์ให้ออกทางด้านปัญญามันออกแล้วนะที่นี้ มันออกยังไงท่านว่านั่น ก็มันไม่ได้นอนทั้งวันทั้งคืน ก็บอกตรงๆ อย่างนี้ ก็มันไม่ได้นอนจริงๆ มันเพลิน กลางคืนกลางวันไม่นอนตลอดรุ่ง เอาเฉยๆ นี่ จิตมันหมุนอยู่ตัวๆ มันฆ่ากิเลส นี่ละสติปัญญาอัตโนมัติ ฆ่ากิเลสเป็นอัตโนมัติ มันพุ่งๆ ยืน เดิน นั่ง นอน เว้นแต่หลับ แม้ที่สุดฉันจึงหันอยู่นี้จิตมันจะไม่อยู่กับอาหารการกินนะ มันจะหมุนของมันอยู่ในนี้ พัดกับกิเลสระหว่างกิเลสกับธรรมบนหัวใจ มันจะหมุนของมันอยู่ในนั้น

ที่นี้เวลามาเล่าถวายท่านว่ามันออกแล้วนะ มันออกยังไงท่านว่า ก็บอกตามเรื่องมันหมุนตัวๆ ทั้งวันทั้งคืนไม่ได้หลับได้นอน นั่นละมันหลงสังขาร นั่นเห็นไหมละ ทางนี้เถียงอีก ถ้าไม่พิจารณามันก็ไม่รู้ นั่นละบ้าหลงสังขารขึ้นเลย คราวหลังนี่นี่นะ มีแต่ถ้าถ้าไม่พิจารณามันก็ไม่รู้ ท่านว่านั่นละบ้าหลงสังขารๆ ขึ้นละที่นี้ หมอบนะ มันจะถูกอย่างท่านว่าแหละเลยหมอบ แต่มันก็ไม่ถอยของมัน จนจะตายจริงๆ แล้วจึงหักใจเข้ามาสู่สมาธิก้าวเดินเรื่อยๆ นี่ท่านก็รู้เอาไว้ปัญญา คำว่ามันจะหลงสังขาร คือปัญญานี้เวลาพิจารณาอยู่ในความเหมาะสมนี่เป็นปัญญาเป็นมรรคๆ ที่นี้เวลามันเลยเถิดไปแล้วมันลืมเวล่ำเวลาเห็นดีเห็นน้อยเมื่อยล่ำ ถ้าเป็นมืดก็ไม่ทราบว่าจะสั่นลงหรือเอาคมลงหรือเอาข้างลง เวลามันหมุนกันซูลมุน นั่นละท่านบอกมันหลงสังขาร

ตรงนั้นเราไม่รู้ เวลามันผ่านไปแล้วถึงมายอมรับกราบท่าน เป็นอย่างนั้นนะ นี่ท่านก็รู้เอาไว้ เราส่วนมากมีแต่รู้จะพ่อแม่ครูจารย์ เพราะเห็นนิสัยผาดโผนโจนทะยาน จริงจังมากทีเดียว ถึงขั้นที่ผาดโผนมันเอาจริงๆ นี่ก็ท่านรู้เอาไว้ ส่วนมากมีแต่ท่านรู้เอาไว้ ที่ท่านจะใสให้สู่ความเพียรว่ามันขี้เกียจขี้คร้านมักง่าย ให้ทำความเพียรมากๆ ไม่มีสำหรับเรา มันพุ่งๆ ของมันตลอด นี่ละถึงขั้นพอมันได้เหตุได้ผลโดยลำดับลำดาแล้วต้องได้รู้เอาไว้ไม่งั้นมันพุ่ง เรากราบท่านตลอด ไม่มีใครที่จะฝีกทรมานให้เป็นที่ลงใจของตัวเองได้ นอกจากพ่อแม่ครูจารย์มันเท่านั้น ท่านจึงตรงไหนแม่นยำๆ ถูกหมดๆ

กราบตลอดสด ๆ ร้อน ๆ นะกราบพ่อแม่ครูจารย์มัน จึงได้เป็นผู้เป็นคนขึ้นมา พุดให้ชัด เวลาถึงขั้นสติปัญญามันเบิกโลกธาตุ พัดกิเลสให้ขาดสะบั้น ๆ นั้นมันเป็นเองเลย ต้องได้รู้เอาไว้ คำว่าเพียรนี้พุดไม่ได้ นอกจากว่าเพียรเพื่อความพ้นทุกข์พุดได้ แต่ว่าเพียรในประโยคปัจจุบันไม่มี มีแต่รู้เอาไว้ ๆ มันหมุนตัว ๆ นี่สติปัญญาเวลามีกำลังมากฆ่ากิเลสเป็นอัตโนมัติเหมือนกัน ฟุ้ง ๆ จนกระทั่งสรุป คือสติปัญญาอัตโนมัติแล้วมหาสติมหาปัญญาเชื่อมถึงกัน มันบอกอยู่ในหัวใจชัดเจนละเอียดเข้าไป ๆ ถึงขั้นมหาสติมหาปัญญาแล้วที่นี้เชื่อมถึงกันเลย ชิมไปเลย

ออกจากรั้วกิเลสมันจะละเอียดขนาดไหน ๆ มหาสติมหาปัญญาเป็นเครื่องมือที่ทันสมัยละเอียดสุดยอด ฆ่ากิเลสประเภทวิชชาดับได้ไม่สงสัย มหาสติปัญญานี้แลฟาดลงขาดสะบั้นลงฝั่งเท่านั้น นั่น ที่นี้พอกิเลสขาดสะบั้นลงไปโดยสิ้นเชิงไม่มีเหลือแล้วจำขึ้นมา นั่นละที่นี้จิตเป็นจิตดวงใหม่ขึ้นมาแล้ว ดวงเก่าคือกิเลสครอบหุ้มมันอยู่นั่น พอกิเลสขาดสะบั้นลงไปเป็นดวงใหม่เป็นธรรมชาติขึ้นมา มันถึงได้จำขึ้นมาครอบโลกธาตุ นั่นชิตที่นี้เมื่อเวลามันเป็นแล้ว เราก็ไม่เคยคาดเคยคิดเอาไว้ว่ามันเป็นอย่างนี้ได้ยังไง ไม่เคยคาด แต่มันเป็นขึ้นมาอย่างนี้ที่เราไม่เคยรู้เคยเห็น

ความสว่างไสวมันก็เลยโลกเลยสงสารไปเสีย ทุกอย่างมันเลยไปหมด ความรู้มันสอดมันแทรกทั่วไปหมด รู้ไปได้หมดเลย แต่ความรู้ของธรรมไม่เหมือนโลกนะ ไม่ผาดโผนโจนทะยาน ไม่ผลึกไม่ตันไม่ติดไม่ตัน รู้เหมือนไม่รู้เห็นเหมือนไม่เห็น ต่างกันตรงนี้ ความรู้ในธรรมกับความรู้ของโลก ความรู้ของโลกมันลืมหืมตัวของตัวเอง เป็นบ้ำอยู่อย่างที่เขาเป็นอยู่เวลานี้ ใครเป็นเขาเป็นคือใคร ก็รัฐบาลเป็นอยู่ทุกวันนี้ เวลานี้จนฟ้าดินถล่มทั่วเมืองไทยเรา ก็เพราะกิเลสตัณหา มันลืมหืมตัวของมัน หยิ่งเข้าไป ๆ จนกระทั่งจะทำลายชาติยังถือว่าตัวนี้เก่งอยู่ จะพังทั้งชาติทั้งเขาทั้งเรา ยิ่งเห็นว่าเก่ง

กิเลสมันมีประมาณเมื่อไร ถ้าเรื่องธรรมจับปุ๊บเข้าไปนี้มันรู้ทันที อย่าเป็นบ้ำเวลานี้กำลังเป็นบ้ายศ อย่าเป็นบ้ำลาก เวลานี้ได้ไม่พอเป็นบ้ำแล้ว บ้ายศ บ้ำลาก บ้ำอำนาจ อย่าเป็นบ้ำ ถ้าฟังเสียงธรรมมันจะระงับปุ๊บเลยนะ บ้ายศก็ไม่ตื่นยศ บ้ำลากไม่หาจนเลยเถิดเลยแดน บ้ำอำนาจก็ไม่ใช้อำนาจที่นอกเลยขอบเขตไปตามกิเลส ใช้อำนาจในธรรม จึงเรียกว่ามีทั้งพระเดชมีทั้งพระคุณ ปกครองบ้านเมืองชุ่มเย็นเป็นสุขได้ นี่ละเรื่องของธรรมถ้าแทรกเข้าตรงไหนมันจะรู้ตัว ถ้าไม่มีธรรมเข้าแทรกตายทิ้งเปล่า ๆ นั่นละ อย่างเป็นบ้ำกันอยู่ทุกวันนี้ เราพุดจริงๆ นี่แหละ

เวลานี้รัฐบาลกำลังเป็นบ้ำหนักมากทีเดียว จนประชาชนเขาไปชำระล้างแก้บ้ำมันยังไม่ฟังเสียงประชาชนเลย บ้ำมันไม่ถอยขนาดนั้นละดูเอา นี่ละธรรมสอนโลก ใครจะว่าเราผิด เราดูถูกเหยียดหยามรัฐบาล รัฐบาลเป็นใคร รัฐบาลก็คือโลก โลกก็คือคลัง

กิเลส ธรรมสอนโลกค้ำกิเลส สอนให้ดับให้ตีเสียหายที่ตรงไหน เพราะฉะนั้นธรรมจึงสอนได้ทุกแง่ทุกมุม ใครจะมาว่าพระเล่นการบ้านการเมือง การบ้านการเมืองอะไรมีแต่ล้วนแต่ถนอเต็มบ้านเต็มเมือง ธรรมเข้ามาสอนโลกชะล้างสิ่งสกปรกลงไปจะว่ามาเล่นการบ้านการเมืองอะไร นั่น ธรรมสอนโลกแท้ๆ พระพุทธเจ้าสอนมาตั้งแต่ไหนแต่ไรแล้ว ทำไมธรรมนี้ออกมาสอนโลกจึงจะเรียกว่าเล่นการบ้านการเมืองไป ถ้าไม่ใช่พวกนั้นมันเป็นบ้าเลยเถิดเท่านั้น ไม่ฟังเสียงธรรม มันจึงหาเรื่องใส่ธรรมว่าธรรมไปเล่นการบ้านการเมือง เรื่องราวเป็นอย่างนั้น พูดไปๆ เลยเหนื่อยยังไม่ถึงไหนเลย ไม่ทราบว่าจะถึงไหนแล้ว เหนื่อยแล้ว พอหยุดแล้วมัน เอาละพอ

ผู้กำกับ ชาวจังหวัดชัยนาทถวายสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชนจังหวัดชัยนาท ให้เป็นสถานีในเครือข่ายของวัดป่าบ้านตาด รับสัญญาณจากวัดป่าบ้านตาดร้อยเปอร์เซ็นต์ ปัจจุบันนี้ได้ดำเนินการก่อสร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว และได้ทดลองออกอากาศตั้งแต่วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ด้วยคลื่น FM ๑๐๓.๐๐ MHz ออกอากาศระหว่างเวลา ๐๕.๐๐ น. ถึง ๒๓.๐๐ น. ทุกวัน ขอน้อมถวายสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน ดังกล่าวข้างต้นแด่องค์หลวงตา และให้เป็นสมบัติของสงฆ์ และขอพิจารณาว่าจะช่วยกันรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของทางสถานี มีให้เป็นภาระแก่องค์หลวงตา และวัดป่าบ้านตาด และยินดีน้อมรับปฏิบัติตามแนวทางความประสงค์ขององค์หลวงตาทุกประการ กราบนมัสการด้วยเศียรเกล้า ลงชื่อ พระครูปัญญาโกศล และ ศรัทธาญาติโยม

หลวงตา เอ้อ พอใจ หลวงตาพอใจกับคณะพระเจ้าพระสงฆ์ และประชาชนทั้งหลายที่ได้ตั้งสถานีวิทยุขึ้นมาเพื่อธรรมสู่หัวใจประชาชน หลวงตาขอขอบคุณและอนุโมทนาสาธุการทั่วหน้ากัน เอาละพอ เวลานี้ดูเหมือนจะทั่วประเทศไทยแล้วมัน ดูไปหมดทุกภาคแล้วนะ วิทยุนี้ไปหมดทุกภาค ทางภาคใต้ก็ไป ๑๑ แห่งแล้ว ธรรมไปที่ไหนก็เป็นเหมือนน้ำดับไฟๆ จะค่อยสงบลงๆ ตั้งหน้าจะเผากันอยู่นี้ พอธรรมสาตเข้ามาจิตใจมันจะหมอบ เป็นอย่างนั้นละ ยกตัวอย่างนี้ไม่ระบุชื่อแหละ ปัจจุบันนี้เอง นี่เขานับว่ามีนิสัยวาสนาอยู่นะ เขาเคียดแค้นให้เพื่อนของเขา เพราะเพื่อนเขาหักหลังเขาพูดง่าย ๆ ทางข้างหลังเขา เคียดแค้นสุดขีด ถือป็นเลย จะต้องให้เข้าถึงตัว ใ้มันต้องตายเท่านั้น เคียดถึงขนาดนั้น

แต่เขาก็มีนิสัยอยู่นะ เตรียมไปจะต้องให้เข้าถึงตัว มันจะอยู่ตรงไหนจะเดินเข้าไปหาเลย ใส่เปรียงแล้ว มันตายแล้วเราจะตายที่ไหนไม่สำคัญ ติดคุกติดตะรางไม่ถือเป็นอารมณ์เลยขอให้คนนี้ตายเป็นที่พอใจทั้งนั้น พอใจเราว่างั้นนะ เดินก็ๆ ไปด้วยความโมโหสุดขีด ไปนี้มันบันดลบันดาลนะ พอตีไป พ่อแม่ครูจารย์นี้ เห็นไหมธรรมมี

หรือไม่มี ฟังซิ พอเดินไปพ่อแม่ครูจารย์ก็ก๊อขึ้นมายืนขวางหน้า พ่อแม่ครูจารย์มันเรานี้
นี้จะไปตกรนกรหลุมไหนนี่นะว่างั้นเลย พอมองเห็นก็รู้ชัดว่าเป็นพ่อแม่ครูจารย์มัน ทั้ง
ปิ่นแล้วกราบเลย ที่นี้จิตที่กำลังเป็นไฟอยู่นั้นพลิกใหม่ เขากับเราเลยเป็นเพื่อนทุกข์กัน
ตั้งแต่นั้นต่อไป นั้นเห็นไหมละ

นี่ละอำนาจของธรรม เขามีนิสัยนะนั่น ถ้าไม่มีนิสัย ไม่แสดงภาพนี้เขาจะต้องฆ่า
กัน แต่นี้พอภาพพ่อแม่ครูจารย์มันผางขึ้นมา มาขึ้นจังก้าอยู่ข้างหน้าเลย นี่จะไปตกรนกร
หลุมไหนนี่นะท่านว่างั้น โห้ย จิตนี้ลงทันที ทั้งปิ่นกราบ กราบแล้วท่านก็หายไปเลย ทาง
นี้ก็ผูกพันในใจเป็นมิตรเป็นสหายฟังเป็นฟังตาย แต่นี้ต่อไปไม่มีอะไรกันแล้ว เลิกเลย
นั้นเห็นไหม ถ้าไม่มีนิสัยก็ไปฆ่ากันก่อเวรอีก นี่นิสัยของเขามีถึงได้หยุด เรื่องราวเป็น
อย่างนั้นละ ธรรมนี้ขึ้นที่ไหนเป็นอย่างนั้น เป็นน้ำดับไฟ

เราพอใจบรรดาพี่น้องทั่วประเทศไทยเรา ได้นำธรรมของพระพุทธเจ้าออก
กระจายให้ทั่วถึงกัน จะเป็นเหมือนกับน้ำดับไฟ ระวังไป วันนี้ฟังวันนั้นฟังค่อยสงบ
ไป ๆ ต่อไปจิตใจก็กลายเป็นผู้เป็นคนขึ้นมา แต่ก่อนมันเป็นเปรตเป็นผีเป็นนรกอเวจีใน
ร่างมนุษย์ว่างั้นเถอะ ที่นี้พอน้ำดับไฟชะเข้าไปล้างเข้าไปค่อยสะอาดสะอาดขึ้นมาเป็นผู้
เป็นคนรู้บุญรู้บาป ต่อจากนั้นก็สงบเย็นทั่วหน้ากัน มีเท่านั้นละ

พวกรัฐบาลและประชาชนให้ฟังเสียงธรรมนะ นี่เราพูดครั้งสุดท้าย ประชาชนกับ
รัฐบาลก็เป็นคนไทยด้วยกัน อย่างกัตอย่างฉีกกัน ธรรมมีอยู่ให้อามาชะล้างกัน เหตุผล
กลไยงใจยอมรับกันแล้วบ้านเมืองสงบ คนไทยทั้งแผ่นดินสงบเรียบเลยถ้าฟังเสียง
ธรรม ถ้าไม่ฟังเสียงธรรมจะกัดกันยิ่งกว่าหมา จำเอานะ ทั้งประชาชนทั้งรัฐบาล นี่เป็น
ธรรมฝากท่านทั้งหลาย เอาละไม่ต้องเอวัง หยุด

นั้นเห็นไหมละ นิพพานคือนิพพาน เกียงกันทั่วโลกไม่มีลงกันเลย นิพพานเป็น
อิตตาบ้างเป็นอนัตตาบ้าง เกียงกันทั่วประเทศ เรียนจบพระไตรปิฎกก็ไม่พ้นเกียงกัน
วันนั้นเป็นเหตุที่เราไปเชื่อนภูมิพล เขานิมนต์ไปเทศน์ที่นั่น มาปัญหานี้ก็ขึ้น เรื่อง
นิพพานเป็นอิตตาหรืออนัตตาเป็นยังงิถามเรา ผางออกเดี๋ยวนั้นเลย นั้นเห็นไหม
ตั้งแต่นั้นมาเงียบเลย ไม่มีใครเกียงมา เงียบเลย พวกเปรียญ ๙ ประโยค มหาอะไรก็มา
เยี่ยมเราที่วัดสวนแสงธรรม แสดงว่ายอมรับโดยดุษณีภาพเข้าใจไหม ตั้งแต่นั้นมา
นิพพานเป็นอิตตาหรืออนัตตาเงียบหมดเลย นี่เห็นไหมของจริง ถอดออกมาจากนี้ไป
พูดผิดไปไหนวะ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร
FM 103.25 MHz